

gaard. Det ærede Medlem ønskede at vide, hvorledes man kunde anslaa Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten for indeværende Finansaar 1922—23. Med fuld Sikkerhed kan det selvfølgelig ikke siges, men efter de Oplysninger, der er os i Hænde i Finansministeriet, tror jeg at kunne nævne følgende tilnærmelsesvisse Tal: For Personer 101,3 Mill. Kr., for Selskaber 13,3 Mill. Kr. og for Formueskatten 49,4 Mill. Kr., tilsammen 164 Mill. Kr., men noget vil dette Beløb jo nok svinde ved Nedsættelser, der foretages af Landoverskatteraadet, ved Eftergivelse fra Finansministeriets Side og ved svigtende Inddrivelse; hvor meget det vil svinde, er det selvfølgelig umuligt for mig at sige, men det kommer jo dog ikke, antager jeg, væsentlig ned under de 155 Mill. Kr., der er anført paa Budgettet, derimod kommer det ikke saa lidt ned under det Beløb, der i sin Tid regnedes med ved Fremsættelsen af Skatte-lovforslagene. Imidlertid er det jo umuligt ved Overslag, man fremsætter, at komme bort fra de Erfaringer, der foreligger paa det Tidspunkt, de fremsættes, og da Konjunkturerne er gaaet saa rivende ned netop i den Tid, der ligger imellem, er der heller intet besynderligt i, at Udbyttet er blevet lavere, end man den Gang anslog.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard vilde gerne vide, hvorledes Indtægterne fordelte sig paa de to Dele af Finansaaret, den, i hvilken Indtægterne er indgaaet paa Grundlag af Skatten for 1921—22, og den Del, hvor Indtægterne indgaaer paa Grundlag af Skatten for 1922—23. De gældende Indbetalingsregler er jo saaledes, at for København indgaaer en Fjerdedel af Personskatten og for Provinsen Halvdelen af baade Person- og Selskabskatten for Aaret 1921—22, det vil sige, at der som hørende til Skatteaaret 1921—22 maa regnes ca. 84 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. og til 1922—23 ca. 79 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. At dele Indtægterne saaledes kan man naturligvis budgetmæssigt, men at opføre paa Statsregnskabet Udbyttet for hvert Halvaar for sig tror jeg vil være noget vanskeligt og misvisende, da der foregaaer forskellige Forskydninger, Eftergivelse af Skat og andre Formindskelser af Skatteindtægten, som vil gøre, at en nøjagtig Opgørelse af Stats-

regnskabet efter dette Princip vil være meget vanskelig. Men Spørgsmaalet vil naturligvis blive taget under Overvejelse.

Hvad nu Selskabsskattens stærke Nædgang angaar, saa er Hovedaarsagen dertil selvfølgelig at søge i Forretningskrisen. I Finansaaret 1921—22 indbragte Selskabsskatten endnu ca. 72 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — det vil erindres, at den i det forudgaaende Skatteaar indbragte over 150 Mill. Kr. —, men den indbragte altsaa dog i 1921—22 med de stærkt faldende Konjunkturer det nævnte Beløb af ca. 72 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det var mere, end jeg anslog ved Fremlæggelsen af Finansplanen; den Gang mente vi ikke at kunne gaa højere end til 50 Mill. Kr., men saa meget mere indbragte denne Skat altsaa i Virkeligheden. Efter Samraad med Skattedepartementet og Statistisk Departement ansattes det sandsynlige Beløb for indeværende Finansaar til ca. 30 Mill. Kr. Det var jo en meget betydelig Nedgang fra det, som Skatten faktisk havde indbragt i det da løbende Aar, men alligevel var Nedsættelsen ikke tilstrækkelig, idet, som jeg nys har oplyst, Skatten neppe kan ventes at ville indbringe mere end 13 Mill. Kr.

Det ærede Medlem vilde ikke indrømme, at de Lempelser, der har fundet Sted i Selskabsbeskatningen, dels efter Regeringens eget Forslag, dels og navnlig under Behandlingen her i Tinget — Lempelser, for hvilke for øvrigt det ærede Medlem selv var meget virksom —, havde nogen synderlig finansiel Betydning. Jeg kan ikke give det ærede Medlem Ret i denne Betragtning. Det var Lempelser af virkelig stor reel Betydning. De fremkom jo gennem Forhandlinger med forskellige Erhvervsorganisationer og indenfor Udvalget, og Regeringen gik villig ind paa den Betragtning, at netop i saa særlig vanskelige Tider, som det var for Erhvervslevet, maatte den meget høje Selskabsbeskatning lempes en Del, og det paa en Maade, som maatte anses for hensigtsmæssig ud fra almindelige erhvervspolitiske Synspunkter. Og disse Lempelser betød virkelig adskilligt mere, end det ærede Medlem vilde anslaa dem til.

Jeg har fra Københavns Skattedirektorat skaffet mig et Overslag over, hvad man omtrentlig mener, disse Lempelser